

In deze Antwerpse herenwoning uit 1907 vallen nergens nog zware houten meubelen of muffe koterijen te bespeuren. Ze kreeg een flinke facelift van de nieuwe bewoners, architect Matthias Steenackers en zijn partner, schoenenontwerper Emmanuel Ryngaert.

Tekst Jessy Van Durme en Amélie Rombauts — Foto's Piet-Albert Goethals

Eerherstel voor een diva

Op het eerste gezicht had het pand niks bijzonders. In hun twee jaar durende queeste naar een woning leek dit het zoveelste donkere huis, met achterin een aaneenrijging van koterijen. "Het was een intensieve zoektocht. Bij ieder 'te koop'-bord in het straatbeeld wisten wij hoe het huis

er vanbinnen aan toe was. Omdat we dagelijks de vastgoed-sites afschuimden", lacht Matthias. Hun voorgangers kochten het herenhuis, dat zich net achter de Antwerpse Zoo bevindt, in de jaren vijftig en renoveerden het in de seventies. "Sindsdien was de tijd er blijven stilstaan. De 3,5 meter hoge muren waren 'ingekort' door verlaagde plafonds, de statige deuren vervangen door kleinere, zware exemplaren in eikenhout. Overal hing pompeuze roodfluwelen gordijnen. Als je daar niet door kunt kijken, mis je het potentieel van een woning."

Maar de echte klik kwam er pas toen Matthias en Emmanuel de tuin ontdekten, achter een deurtje van de achterbouw. "De oorspronkelijke eigenaar bezat zowel dit huis als dat van de buren. Hij verkocht het ene pand, maar behield de tuin, waardoor die zich vandaag over twee bouwpercelen uitstrekt." De 250 vierkante meter grote oase gaf de doorslag: van deze verouderde, donkere woning zou het koppel hun nieuwe thuis maken.

MONNIKENWERK

Met de renovatie stortten Matthias – die op dat moment volop zijn eigen architectenpraktijk Steen opstartte – en de aan de Antwerpse Modeacademie studerende Emmanuel – die intussen aan de slag is bij Balenciaga – zich in een anderhalf jaar durend traject. "We hebben het huis in ere hersteld. Alles wat in de jaren zeventig werd toegevoegd, hebben we weggehaald. De achterbouw werd grondiger verbouwd." Van de koterijen werd één grote ruimte gemaakt waarin de keuken en eetkamer een plaats kregen. Uiteraard met zicht op de tuin, die intussen werd herschapen tot een groot planten- en bloemenveld. Vandaag kronkelen verscheidene pa- →

Matthias Steenackers

- 31 jaar.
 - Begint na een stage bij POLO Architecten in 2014 met een eigen praktijk, Steen Architecten.
 - Buigt zich vooral over renovaties en woningbouw en gaat graag samenwerken aan met designer Anton Hendrik Denys of Tomás Alonso.
- steenarchitecten.be

Matthias Steenackers (links) en zijn partner Emmanuel Ryngaert voor een werk van kunstenaar Axel Hoedt, gevonden in Parijs.

“Alles wat in de jaren 70 werd toegevoegd, hebben we weggedaan”

Niet de keukenwand, maar de vloer was de grootste folie van de renovatie. Een monnikenwerk, geïnspireerd op het werk van de Italiaanse architect Carlo Scarpa.

den naar een centraal gelegen terras.

“Met het plafondhoge stalen schuifraam dat achter de gevel kan worden weggeschoven, verdwijnt de grens tussen binnen en buiten letterlijk”, legt Matthias uit. De keuken werd daarom sober opgevat, met uitzondering van twee opvallende materiaalkeuzes: de granieten keukenwand en de met de hand gelegde vloer. “Een echt monnikenwerk. Volgens een vergelijkbaar productieprincipe als bij terrazzo – waarbij stukken natuursteen met beton worden vermengd – werden hier kleine tegels carraramarmer op de vloer gelegd. De ruimten ertussen werden daarna met mortelspecie opgevuld en opgeschuurd. Het is geïnspireerd op een vloer die Carlo Scarpa realiseerde voor de showroom van Olivetti in Venetië. Daar gebruikte hij geen marmer, maar blauwe en rode glasschelpen. Zo’n oude ambachtelijke techniek in een hedendaagse context toepassen, vind ik heel interessant. Zolang ze een harmonieus geheel vormen. Het hoeft niet altijd te clashen, ik hou van een bepaalde ingetogenheid.”

LICHTBAD

De mix van oud en nieuw komt vaker terug in de projecten van Steen Architecten. Zo zorgen de zacht blauwgroene deuren en het olijfgroene plafond voor een subtiele stijlbreuk met de originele, klassieke moulures en het visgraatparket. De badkamer werd volledig met oude Winckelmans-tegels bezet, terwijl de inrichting aan een moderne *onsen* of Japanse badkamer doet denken. “We kochten de woning in het jaar dat we op vakantie trokken naar Japan. Die constante symbiose tussen het traditionele en het hypermoderne, in cultuur en architectuur, heeft me enorm geïnspireerd.”

In elke kamer is er wel een object dat balanceert tussen kunst en design. Zoals de blauw-rode geometrische werken van Hanka Lee – een Zuid-Koreaanse kunstenaar en tante van Matthias – een *foam fence* van Anton Hendrik Denys of een stoel van Maarten Baas, die voor wat minder *sérieux* zorgt in de eetruimte. Kleinere objecten, zoals vazen en posters, zijn veelal vondsten die Emmanuel meebracht uit Parijs, waar hij werkt. “Dit interieur is een samensmelting van al onze ideeën: Emmanuel’s liefde voor atypische objecten en mijn focus op architectuur. Ze vullen elkaar perfect aan.” •

Boven het bed: een werk van de Zuid-Koreaanse kunstenaar Hanka Lee. “Haar werk is gebaseerd op de yin en yang-principes. Het volume van de blauwe balk is even groot als dat van de rode rechthoek.”

